

Fig. 99. U 388. Sigtuna. Efter D 8:o n:r 70.

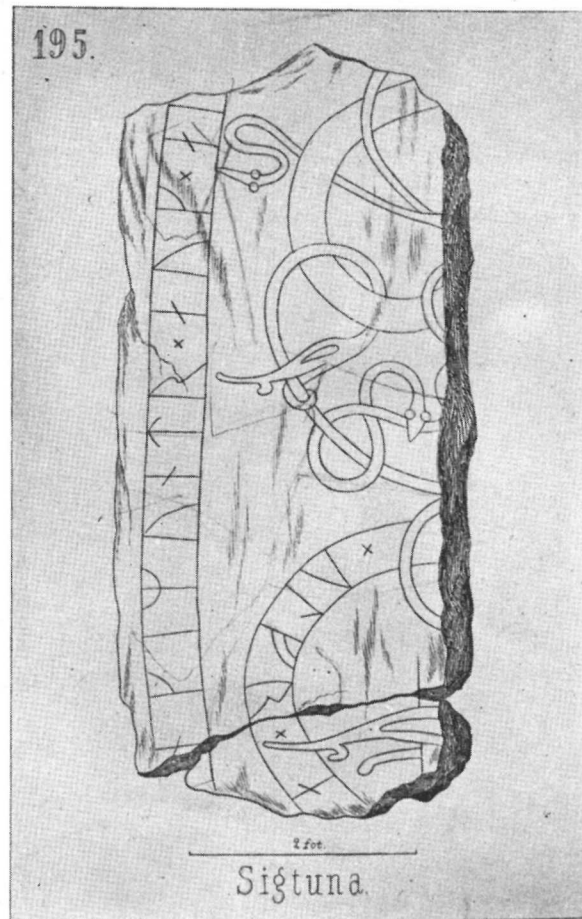

Fig. 100. U 388. Sigtuna. Efter D 2:195.

Om mansnamnet *Ingimundr* se Sö 194.

Ristningen har, av de bevarade fragmenten att döma, varit synnerligen väl huggen, utan tvivel av en skicklig runmästare.

389. Sigtuna. Nu i Stadsparken.

Pl. 49.

Litteratur: D 2:196. R. Dybeck, Svenska runurkunder 1 (1857), s. 18 (n:r 69); P. A. Säve, Berättelse 1863 (ATA); P. J. Lindal, Forskningar i Sigtuna-ängden hösten 1875 (ATA); UFT h. 5 (1876), s. 58; G. Stephens, ONRM 2, s. 783; E. Brate, Anteckningar 1896 (ATA); O. Juel, Sigtunas runstenar (i: UFT h. 26, 1908), s. 6.

Äldre avbildningar: Dybeck (D 8:o n:r 19 och D 2:196); P. A. Säve, teckning (a. a.); Brate foto 1896 (ATA); Juel foto (a. a. fig. 9).

Runstenen omtalas första gången av Dybeck år 1857. Den satt då, sönderslagen i två stycken, inmurad i »en källare, belägen i den tomt, som omgifver murlemningen efter S:t Olofs kyrka. Ingen vet eller vill säga hvar de förut lågo eller om flere delar af samme sten träffats.» »S:t Olofs kyrka» är här fel för S:t Lars, såsom framgår av följande uppgifter. I P. A. Säves reseberättelse år 1863 meddelas: »1. Runsten, 1 aln 6 tum lång o. 14 tum bredast vid dörren och omkr. 1,6 över golfvet, uti Hr A. Granströms källare i samma trädgård, i hvilken S:t Lars's

Ruin finns: så att denne Runsten väl hört till nämnda kyrka eller dess kyrkogård. 2. Runsten (förmodl. nedre hälften af 1.), en 15, 16 tum lång och hög på kant; sittande derstädes till höger om den förre i källarhörnet.» Kort därefter har stenen blivit utbruten ur källarmuren. År 1869 skriver Dybeck: »När jag för flere år sedan först granskade och afritade denne runsten, var han inmurad i en låg, mörk och af jord till hälften fylld källare i tomten der S:t Lars' kyrkruin är. Nedersta delen var dold inuti muren. Sedan dess är han utbruten ur källarmuren och ligger nu i nyssnämnde trädgård [d. v. s. den trädgård där U 388 fanns], der han, behörigen hopnitad, kommer att resas.» I en not tillägges: »Förtjensten af denne och andre runstenars tillvaratagande i Sigtuna tillkommer herr Lehman med fru.» — År 1876 var stenen (enligt UFT) rest bredvid U 388 i herr C. P. Lehmanns trädgård. Sedermera fördes den till S:t Pers ruin, där den upprestes i ett hörn av tornet. År 1941 flyttades den till Stadsparken, lagades och uppställdes 5 m. NÖ om S:t Lars' ruin.

Grå granit. Höjd 1,79 m., bredd (nedtill) 0,59 m. Ytan är ganska skrovlig. Ristningen är på h. sidan svårt skadad, redan på de äldsta avbildningarna; en del av inskriften har därigenom gått förlorad. I de partier, som äro bevarade, är ristningen tydlig, och den har från början varit djupt huggen.

Inskrift:

kilauh · auk · usi · þau · litu · raisa . . . þina · e - tr - - - a sun arna

5 10 15 20 25 30 35 40

Gillaug ok usi þau letu raisa [stein] þenna æ[f]tir - a, sun Arna.

»Gillög och usi de läto resa denna sten efter ---, Arnes son.»

Till läsningen: Icke stungna äro 1 **k**, 17 **i**. Däremot är 29 **e** tydligt stunget. Framför 1 **k** finnes nu intet sk, men ytan är här skadad. Av runan 30 finnes intet i behåll. I 31 **t** saknas h. bst, liksom övre delen av 32 **r**. Därefter finnas spår av sannolikt 4 runor. Av 37 **a** finnes endast bst kvar. Följande tre runor 38—40 **sun** äro skadade i toppen. Intet sk efter 40 **n** och efter 44 **a**.

På Dybecks första teckning och på P. A. Säves saknas nedersta delen av inskriften, som var inmurad i väggen, med runorna 1—7 och 35—44. — Brate: Av namnet r. 33—37 »finnas blott obetydliga rester». R. 33 har varit **s**, »då skadans gräns utvisar loppet av nedre stafven och mellanstreckket.» Av r. 36 kan hst spåras »och därjämte öfre ringen af **b** eller **r**». R. 37 »torde ha varit **a** och icke **k**».

Om namnet *Gillaug* se Sö 205. Mansnamnet *Arni* förekommer även L 33 Låddersta, Kalmar sn, L 206 Fålebro, Danmarks sn, och Sö 97. Av pronomenet *þau* framgår, att 10—12 **usi** måste vara ett mansnamn. Det kan f. n. icke med någon säkerhet identifieras. Naturligtvis kan man även läsa **kusi**, såsom redan Stephens påpekat, med **k** hämtat från slutet av föregående ord. Jfr **kus** ovan U 380.

Eftersom kvinnonamnet är ställt främst, avser *Gillaug ok usi* sannolikt moder och son. De ha troligen låtit resa stenen till minne av en son till *Gillaug*. Dennes namn är förstört, men han var son till Arne. Denne torde sålunda ha varit Gillögs man och fader till **usi**.

390. Sigtuna. Nu i Stadsparken.

Pl. 49.

Litteratur: D 2:197. R. Dybeck, Svenska runurkunder 2 (1857), s. 18 (n:r 71); P. A. Säve, Berättelse 1863 (ATA); H. Hildebrand, P. M. angående en skadad runsten i Sigtuna ^{16/8} 1869 (ATA); VHAkad:s protokoll 1869 § 195, 281, 336; P. J. Lindal, Forskningar i Sigtuna-ängden hösten 1875 (ATA); UFT h. 5 (1876), s. 58; E. Brate, Anteckningar 1896 (ATA); O. Juel, Sigtunas runstenar (i: UFT h. 26, 1908), s. 6; E. Floderus, Sigtuna (1941), s. 44.

Äldre avbildningar: Dybeck (D 8:o n:r 71 och D 2:197); Brate foto 1896 (ATA); Juel foto a. a. fig. 16.